

Finansminister ret, stillede han sig ikke ganske uvillig over for den Tanke, der fremkom senere, at Lovens Gyldighed kunde forlænges i det mindste et halvt Aar. Hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at Forslagsstillerne straks optage en saadan forlænget Termin, skal jeg lade staa hen. Men jeg vil dog gøre de ærede Forslagsstillere og ærede Medlemmer opmærksomme paa en Ting, og det er, at hvis de Love vedtages, der ligge paa vort Bord med Hensyn til Landkrediten, altsaa f. Eks. Indenrigsministerens Forslag om Statutforandring i Kreditforeninger eller Forslag til Oprettelse af en ny Kreditforening, vil der blive Spørgsmaal om en meget betydelig Ombytning af Prioriteter i Landejendomme, og det er en Selvfølge, at forinden disse Love udkomme, er der ingen, der kan tænke paa at gøre Skridt til en saadan Ombytning. Lovene kunne jo ikke tænkes at udkomme før Slutningen af Rigsdagssamlingen, og vi staa da lige over for Juni Termin 1895. Det vil være meget vanskeligt for den store Mængde store og smaa Landmænd, som ønske Ombytning, at faa deres Sager ordnede saaledes, at de kunne have deres Laan ombyttede inden Terminen 1896. Nu kan man sige: ja, men der er Tid nok til det — men det er der ikke, thi de allerfleste offentlige Midler i Landejendomme kunne kun opsiges med et helt Aars Bærfel fra Laantagernes Side. Altsaa den Mand, som skal have sit Laan ombyttet i Juni Termin 1896, maa have sine Sager saaledes i Orden, at han allerede i Juni Termin 1895 kan opsiges sit Laan. Jeg vil kun henstille denne Tanke til de ærede Herrer Forslagsstillere og haaber, at de ville underøge den Sag nøje og sammen med den højtærede Finansminister overveje, om der ikke var Mulighed for, i det mindste under visse Forhold, at kunne forlænge Terminen et halvt Aar. Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom paa, at under Forhandlingerne af en Lov af samme Art, nemlig i 1887, var det samme fremme, og det Forhold var vist væsentlig medvirkende til, at Lovens Gyldighed blev forlænget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Inden Forhandlingerne slutte finder jeg ogsaa Anledning til for mit Vedkommende at takke den højtærede Finansminister for den meget velvillige Modtagelse, han lod Lovforslaget blive til Del. At den højtærede Finansminister vil forbeholde sig at se de Endringsforslag, der muligvis kunne komme frem, inden han kan tage nogen

bestemt Stilling til dem, er jo ikke andet, end hvad der er givet. Det forekom mig ikke, at den ærede sidste Taler var ganske heldig i at paavise, at Lovforslagets Tidsgrense var sat for kort. Det ærede Medlem udtalte, at der er adskillige Debitorer, der kun kunne opsiges deres Gæld med et Aars Bærfel. Ja, der er vel ikke mange, men nogle er der ganske vist, der ere saaledes bundne. Men selv for disse kan der dog blive Tid til at foretage Ombytning; naar de sige op i Juni Termin 1895, kunne de jo nok faa Laanet ordnet til Juni Termin 1896, saaledes at de kunne nyde godt af Lovens Begunstigelser til den Tid; men, som sagt, skulde der være Grund til, naar Lovens Bærfel er udløben, at forlænge den, vil det jo rimeligt nok kunne lade sig gøre, og det er der saa meget mere Grund til at vente, som den højtærede Finansminister jo allerede var nogenlunde fortrolig med denne Tanke.

Bluhme: Ja, jeg stønner ikke rettere, end at vi egentlig talte ere enige og kun uenige om det Spørgsmaal, hvorvidt der vil være Tid for enkelte Laantagere til at ordne disse Sager, og det er det, jeg tror, den ærede Ordfører tager fejl i. Lovene, der begrunde en større Ombytning af Laan, vil næppe udkomme før i April Maaned næste Aar, og det er en meget betydelig Mængde Gjendomme, der ikke have Ret til at opsiges deres Laan med mindre end et Aars Bærfel. Saa vidt jeg ved er det saaledes med Overformynderriet. Overformynderriet forbeholder sig Ret til 3 Maanedes Opsigelse, men det modtager ikke Opsigelser paa mindre end et Aar, i det mindste var det Tilfældet for kort Tid siden. Ugeledes er der en stor Mængde Fideikommiskapitaler, der laanes ud paa samme Vilkaar og saaledes ogsaa andre offentlige Institutioner, der forbeholde sig et Aars Opsigelse, det vil sige fra Debitors Side, medens de selv forbeholde sig Ret til Opsigelse med 3 Maanedes eller et halvt Aars Bærfel, og derfor vil det være meget vanskeligt i Tiden fra Lovens Emanation i April næste Aar og til Juni Termin at faa Tid til at faa alting ordnet saaledes, at de med Sikkerhed kunne opsiges de Kapitaler, der indstaa til Udbetaling i Juni Termin 1896. Jeg tror, at, hvis den ærede Ordfører vil nøjere over-tænke det, vil han, der jo er saa vant til at have med Kreditforenings-sager at gøre, vistnok indrømme, at det vilde være en meget præker Sag for en Mand i Juni Termin 1895 at opsiges et Laan til Udbetaling i 1896